

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

6
NR. 1127 /DPSG
DATA 1305 2011

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
362, 24.05.2011

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind modificarea art.1) alin.(4) din O.G. nr.9/2004, aprobată prin Legea nr.222/2004 și completarea art.3), alin.(6), inițiată de domnii deputați Octavian Bot și Mircea Grosaru din Grupurile parlamentare ale PD-L și Minorităților Naționale (Bp. 96/2011).*

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare amendarea unor dispoziții ale *Ordonanței Guvernului nr. 9/2004 privind unele contracte de garanție financiară, cu modificările și completările ulterioare*, după cum urmează:

- abrogarea alin. (4) al art. 1 care prevede că „(4) Nu pot face obiectul contractului de garanție financiară, reglementat de prezenta ordonanță, acțiunile emise de furnizorul garanției, acțiunile deținute de acesta la societăți afiliate sau acțiunile deținute de acesta la societăți al căror scop exclusiv este de a avea în proprietate mijloace de producție care sunt esențiale pentru activitatea furnizorului garanției sau de a deține bunuri imobile.”

- completarea art. 3 cu o nouă literă, lit. e), care are următorul conținut:

„e) o persoană, cu excepția persoanelor fizice, inclusiv o întreprindere sau o asocieră în participație neconstituite ca societăți, cu condiția ca cealaltă parte să fie o instituție definită la literele (a)-(d)”.

II. Observații

1. Inițiatorii susțin faptul că „Este absolut necesară modificarea O.G. nr. 9/2004, aprobată prin Legea nr. 222/2004, în sensul abrogării art. 1), alin. (4) și a introducerii ca text nou a prevederilor art. 1, alin. (2), lit. e) din Directiva 2002/47/CE, deoarece menținerea art. 1), alin. (4) limitează, în mod nejustificat, sfera contractelor cărora li se aplică O.G. nr. 9/2004.”

În acest context, precizăm că la nivelul Uniunii Europene, contractele de garanție financiară sunt reglementate de Directiva 2002/47/CE privind contractele de garanție financiară, transpusă integral în legislația națională prin Ordonanța Guvernului nr. 9/2004. În acest sens, menționăm că art. 1, alin. (2) lit. e), precum și art. 1 alin. (4) lit. a) din directivă, care reglementează la nivel european aspectele modificate prin propunerea legislativă, sunt opționale pentru statele membre, fiind la latitudinea fiecărui stat implementarea acestor dispoziții.

Prin urmare, transpunerea acestor articole în legislația națională nu ridică probleme din punct de vedere al respectării acquis-ului comunitar în materie.

2. Totuși, o modificare a acestora în sensul extinderii categoriilor de beneficiari și furnizori ai garanției financiare, precum și a garanțiilor financiare acceptate, trebuie analizată în raport cu obiectivul principal al Ordonanței Guvernului nr. 9/2004, respectiv acela al funcționării eficiente a pieței financiare și stabilității sistemului financiar.

Astfel, dintre potențialele efecte ale amendamentelor aduse Ordonanței Guvernului nr. 9/2004 se poate evidenția o creștere a angajamentelor financiare în economie fără a se putea asigura un control adecvat din partea autorităților naționale, întrucât se extinde plaja garanțiilor financiare acceptate, iar societățile comerciale nu sunt cuprinse în categoria entităților din piețele financiare aflate sub supravegherea și reglementarea unor autorități naționale (CNVM, BNR, CSA și CSSPP).

În consecință, o astfel de măsură ar trebui să fie aplicată doar în urma unei analize de *stress test* realizată de Banca Națională a României.

3. Totodată, semnalăm faptul că propunerea de abrogare a art. 1 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr.9/2004, care presupune eliminarea interdicției

potrivit căreia nu pot face obiectul contractului de garanție financiară, reglementat de prezenta ordonanță, acțiunile emise de furnizorul garanției, acțiunile deținute de acesta la societăți afiliate sau acțiunile deținute de acesta la societăți al căror scop exclusiv este de a avea în proprietate mijloace de producție care sunt esențiale pentru activitatea furnizorului garanției sau de a deține bunuri imobile, *ar putea induce riscuri suplimentare pentru beneficiarul garanției* în cazul în care furnizorul garanției intră în procedura insolvenței.

În ceea ce privește noile categorii de entități care pot avea calitatea de parte în contractele de garanție financiară, menționăm că dacă în cazul întreprinderilor acestea pot avea personalitate juridică, în ceea ce privește asocierile în participațiune, în acord cu prevederile art. 253 din Codul comercial, acestea nu au personalitate juridică și, prin urmare, nu pot fi subiect de drepturi și obligații în cadrul unui contract.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**

Președintele Senatului